

1ինճի, Չահի վէ 3ինճի սահիթէ 72. 5
 4ինճիւ սահիթէ 11ի 10ր. հս. » 3
 Մէվաւատը նաֆիայա տարը պէնտը
 մէվաւոյ խաւը ոլունանագ վէ տէյ
 ոլունանագ խաւը իւտէ ոլունանագ

Ինթըն
Ջակագիկուէ Գ. Յ. Մ. է. յէ,
սլէպ ի թտիկնիդ թէտապիրը
իւէ նամ էտէ՝ հէնուգ ալըը-
թապ օլունմամը տըր:

և ժողովրդեան՝ թէ որքան հիա-
լի է իւր ժողովրդասէր կայսեր
յրական հոգածութիւնն ի պահ-
ման թիւն հանրային արդար-

Թեան և ի չեղոքացումն Հաս-
ծելի հիւանդութեան և թէ մեք
առ հասարակ դժբան պարտա-
ւեմք համակերպիլ խնամոց

ման, վերապետին և զիւցազ-
կան ջանինց կայսերական կառա-
ւորութեան, հոգ տանելով որ
խնուրեք մաքրութիւն, խուկա-
թիւն և այլ ամէն առողջապա-
կ կանոններ գործադրուին:

ներկ մեր Օղոստափառ Վեհապետ
ն՝ Ապա-իւ Համիա կայսեր հայ-
կան խնամքներն, և աղօթել առ
տուած՝ որ մեր ժողովրդասէր

յանր պարզելէ քաղաքացիներն,
 Ախտուածալին բազոր ողորմու-
 ամբ պահէն պահպանն զեւ-
 նորերն համարէն ժողովուրդի և
 նաժառայ աշխարհաւ, Ամէն:

ԵՒ ՍԱԿԱՅՆ ԿԱՅ

Դ. Դ. Բ. 2447, 2452, 2492,
 93, 2499, (2505)

2.

«Այ կըթէ բանիւ աշտարակ կանգնիցի»
 Է առածն. խօսքով գործ չլմննար. իսկ
 կատարթեամբ՝ լնաւ. Այլ՝ գոր մենք
 լւթիւն կը կոչենք՝ մայրենի գորով

, տարածուած առնասարակ ամեն էից
 ամեն իրաց վրայ. կոյր նիւթն կա-
 չէ այդ բանին, անըմբռնելի սակայն
 աստուծուն օրէնք մը՝ զօրաւոր ձեռք
 կը վարէ տիեզերքն ամբողջ գէպ ի
 փոքրն ի մեծն հասնելու համար:

Տեղի ունեցող զանազան իրադրությունների մեր միտքն ուշադրության արժանի թեման վրայ դարձնում բառական է ու մտային միաբանություն, միայն դի երշարարին եւ ցեղեկներին հետ հաշտ կարգին ընթանալ մեր միտքն ու սիրտ: Հոգեկրթան Միյն ճշտությամբ անուսումի մը իր թղտղաբանական ուսումնասիրությունն հետազոտող կր դարձանար

դ խարխարող կոյր մտաց վրայ, որք
ութեան մէջ ապրելով՝ անոր վրայ
արածուած իմաստութեան անասնո-

րքն չեն տեսնար: Սոխակի մը քու-
 լի մեծ գրտակապին աչքին դիմաց
 չբուս հաստ ողորմեկ՝ մերկանդա՜
 զղողուն ձագիկներ, իրարով վրայ չե-
 րա՜ն անձ խոշոր պլուխներով եւ սեւ աչ-
 քով, դեռ եւս երկկուսն կամ այսոր
 սեն ծնունդներն էին: Ոչ լայն կրնային
 անել, ոչ ծառ, եւ ոչ ինչ: Եվ պարի

Կանկարէր անոնց կեանքն՝ եթէ ամեօ
դգէտ եւ ճարտար մայրն չնստա՛մէր դա-
նքն, Անա Դարոյսն եղբքն՝ զուրկութա-
ւոյ կանգնած եւ հայրն եւ մայրն իրո-
ւ մօտ, կը չարօն, կը թօն, կու-
ն, կերթան, անտէրութի թէ ինչ բը-
ղղովմամբ կոյր ծագուկներն կեկողաբն
երկին ղէպ ի ծնողս՝ եւ կը կտցեն

Հայկական իրենց անունդն։ Ո՛ր կոյր
տքն անտարբեր կրնայ դիտել զայդդ,
հակառակ պիտեսկանն՝ ո՛ր անպա-
ռախյալ կրնայ գտնուի ընդանոմ մթ

մ արհամարհ աչքով անցնիլ ու եր-
տլ ժամանակ կուգայ կարծես փոք-
կ հայրիկն ու պզտիկ մայրիկն ընա-
ն նազանքով կը հրճուին իրենց ծննն-

ՊՐՈԻՍԱ ՆԱԶԱՐԵԹԻՅԷ ԻԶՄԻՏ ԴԷ ՊԱՆՏՐԲԱ ՏՈՒՅՈՒՆԸ ՌԵՎՈՒՄԻՑԷ ՄԷԼԻԷՉ ՍԻՆՏՈՒՅԵԹԼԵՐԿԵՐՆ

Ձեզքիւհեաքը Հիւսային վե Պռուսս հարիր Տարիւշքալիմի միւսիրի
Թ Ր Ր Գ Ր Մ Ե Ա Ն

ՕՍՄԱՆԼԸ ՍԻՆՈՒՐԱ
ՇԻՐԳԵՐԸ ՈՒՍՈՒՄԻՅԷՍ

20 ապրիլ 1310 Վ 2/4 օգոստոս 1892 Թարխիսի Ֆերմանը ալան մո
 ճկայինէն թէչեքլիւն էյնէմիլ տրո
 Շիրեթիւն սեզեթլիւն Նարի վէ տէնիզ վէ Նալաթ սիւլալթալար մուսա
 լաթիլըն ինթա իստիւ
 Իտաթիլիստէ.—Տէրաաաաթէթաէ Դալաթաաա Գարաթէլաւէթի ինէի խ
 տաթիլիստէ: